

عنوان مقاله:

مقایسه ماندگاری پروبیوتیک معمولی و ریزکپسوله در روده طیور گوشتی در صورت استفاده از پری بیوتیک

محل انتشار:

بیست و یکمین کنگره ملی علوم و صنایع غذایی ایران (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

سیده لیلا پورباقی - بخش بهداشت و بیماری های طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

حمیدرضا قیصری - بخش بهداشت و کنترل کیفی مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

حبیب الله دادرس - بخش بهداشت و بیماری های طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

سبحان فیروزی - بخش بهداشت و بیماری های طیور، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از مطالعه حاضر بررسی ماندگاری پروبیوتیک (لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس) معمولی و ریزکپسوله در بدن طیور گوشتی و تغییرات آن در اثر مصرف پری بیوتیک (اینولین) می باشد. مواد و روش ها: باکتری لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس به صورت معمولی و ریزکپسوله شده به روش امولسیون استفاده شد. 120 قطعه جوجه یک روزه نژاد کاب-500 خریداری شده و بر اساس مصرف پروبیوتیک معمولی، ریزکپسوله، پری بیوتیک به 6 گروه مختلف تقسیم شدند. در تمامی گروه ها واکسیناسیون با واکسن کشته H(9)N(2) در روز 5 به روش زیرپوستی در ناحیه گردن انجام گرفت. به هر پرنده در گروه های مورد نظر به میزان 10⁹ CFU از پروبیوتیک معمولی و ریزکپسوله به روش گاوآژ، دوبار در روزهای صفر و 17 خورانده شد. پری بیوتیک نیز به میزان 0/1 درصد وزن غذا به صورت روزانه در آب آشامیدنی تا انتهای دوره مصرف گردید. در روز 20 و 35 نمونه گیری مدفوع به صورت انفرادی از رکتوم هر پرنده انجام شد و غلظت باکتری در مدفوع با استفاده از روش کشت بر روی محیط کشت آگار ام-آر-اس مورد مقایسه قرار گرفت. داده ها با آزمون های آنالیز واریانس و ال اس دی توسط نرم افزار SPSS نسخه 16 مقایسه گردید. نتایج و بحث: بررسی تعداد کلنی های رشد کرده بر روی محیط کشت آگار ام-آر-اس نشان داد که مصرف پروبیوتیک معمولی به همراه پری بیوتیک میزان ماندگاری باکتری در روده پرنده را در مقایسه با استفاده از هر کدام به تنهایی به طور معنی داری (p<0.05) افزایش می دهد ((5/91X10¹¹ در مقایسه با 1/5X10¹¹) و 1/05X10¹¹ کلنی به ازای هر گرم مدفوع). همچنین تعداد باکتری ها در مدفوع در اثر مصرف پروبیوتیک ریز کپسوله به تنهایی 9/3X10¹¹ کلنی به ازای هر گرم مدفوع) و به همراه پری بیوتیک 1/14X10¹² کلنی به ازای هر گرم مدفوع) افزایش معنی داری در مقایسه با گروه های کنترل و مصرف پری بیوتیک و پروبیوتیک معمولی به تنهایی داشت (p<0.05). نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که داشتن کپسول در باکتری ها سبب مقاومت بیشتر آن ها در برابر فاکتورهای هضم فیزیکی و شیمیایی در دستگاه گوارش شده و با توجه به تعداد بیشتر باکتری در روده، سبب طولانی تر شدن مدت ایجاد اثرات مفید آن ها می گردد. علاوه بر این مصرف همزمان پری بیوتیک به همراه پروبیوتیک معمولی می تواند سبب تحریک رشد این باکتری های ساده شده و کاهش آن ها در روده را جبران نماید. نتیجه گیری کلی: می توان با استفاده از پروبیوتیک ریزکپسوله یا استفاده از پری بیوتیک به همراه پروبیوتیک ساده مدت زمان ماندگاری باکتری های مفید در روده و در نتیجه اثرات مفید آن ها را افزایش داد.

کلمات کلیدی:

لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، ریز کپسوله، اینولین، کشت، طیور گوشتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/235342>

